

Szekeres István főtorzsőrmester őrsparancsnok

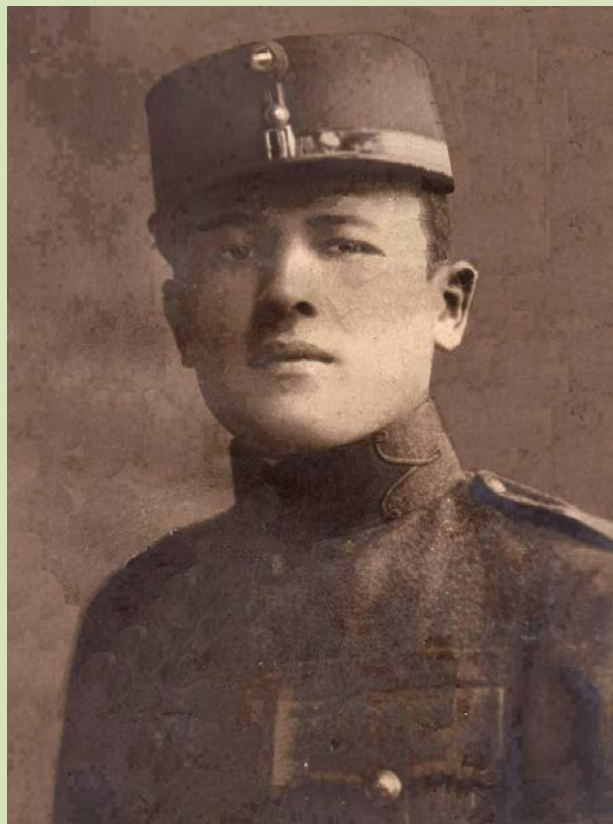

A Jász-Nagykun-Szolnok megyei Fegyverneken született 1905. április 1-jén, Szekeres Ferenc és Jámbor Mária házasságából, hat gyermek közül a harmadikként (Ferenc, András, István, János, Mária, Erzsébet - Ferenc 1918-ban az olasz fronton a piavei ütközetben elesett). Édesapja urasági cseléd volt, aki később gőzeke-gépészként dolgozott egy másik uraságon.

Az elemi iskolát Fegyverneken végezte, majd a polgárit Jászapátin magán tanulóként.

17 éves korában belépett a folyamórségbe, majd egy három éves patkolókovács tanfolyamot végzett a Mária Terézia laktanyában. Ezt követően belépett a csendőrségbe és a Böszörményi úti laktanyába osztották be.

Szekeres István az ifjú katona.

Szekeres István csendőr őrmester.

Mivel vidéken szeretett volna szolgálni, elvégezte a csendőr-iskolát (Székesfehérvár), mely után a Rétságára került Csépan Ferenc őrsparancsnok keze alá. Később elvégezte a ceglédi lovasiskolát is, majd 35 éves korában az őrsparancsnok képző iskolát Szombathelyen. Szolgált Jászapátin, Poroszlón, Füzesabonyban és Tiszanánán. Emberszeretéről ismert volt. Ennek egyik jellemző példája a következő történet: 1944 augusztusában őrsé körzetében lezuhant egy dél-afrikai liberátor. A négy életben maradt személyt elfogta és barátságosan megvendégelte az őrsön, szalonnával, kenyérral és pálinkával. (Később Serfontein kapitány egy képet ajándékozott neki a családjáról. Az egyik elhunyt személy, Edmund Hopping-Mills családjával pedig Szekeres István fia éveken át tartotta a kapcsolatot).

Őrsparancsnok képző iskola, Szombathely.

A kép állapota a csendőrség elleni kegyetlen üldözést tükrözi, ugyanis a családnak el kellett rejtenie a csendőrségi képeket más képek alá, mert birtoklásuk felfedezése súlyos következményekkel járt volna. (Szekeres István a hátsó sorban jobbról az ötödik – az első személy arca nem is látszik a kép sérülése miatt.)

1936-ban Jászapátiban kötött házasságot Borbás Piroskával, aki női szabó mester volt.

**Gyermeük, Szekeres Béla (István)
1938. március 2-án született Egerben.**

**Szekeres István lovas csendőr
főtörzsőrmester.**

**Az őrsparancsnok a járőr
ellenőrzésére indul.**

A tiszánánai csendőrlaktanyában Szekeres István őrsparancsnok ellenőrzi lovas csendőreit és lovaikat.

A tiszánai őrön Szekeres István őrparancsnok indítja a lovasjárórt.

A háború végén amerikai, majd orosz hadifogságba került. Jászapátiba való hazatérése után még iskolaszolgái, villanyóraleolvasói állásokat sem kapott, mivel a csendőrök legnagyobb részéhez hasonlóan "nem igazolták", és így nyugdíj jogosultságától is megfosztották. Mezőgazdasági idénymunkával próbálta eltartani családját, mivel feleségétől is elvették az iparendélyét. Családjával együtt ismétlődő hatósági zaklatásoknak volt kitéve; ismételt feljelentéseket is tettek ellenük. 1952-ben gyermekét nem vették fel a helyi gimnáziumba (párttitkár azt mondta neki: "Nem kell a maga fiának tanulni, fogja meg a kapa nyelét és dolgozzon!"), majd 1959-ben örökre kizárták az ország összes egyeteméről (amit később 2 évre mérsékeltek).

Évekkel később Pesten géplakatos lett. A munkahelyén szerzett szilikózisban halt meg 1982. május 17-én, Jászapátiban.

Fia, Szekeres Béla (István) elbeszélése és képei alapján, 2015.